

som ingenlunde sigte til en Nedsættelse i Udgifterne, men tværtimod synes mig at maatte føre til, at dette Ting kan faa en Indblanding i disse militære Sager, som vi tidligere have holdt os fri for, og som det — jeg skal gentage det — har for mig været en Hovedopgave i disse Sager at holde Folketinget fri for. Idet jeg altsaa lige som det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valokrets (Bouløkke) anbefaler at stemme imod disse Forslag, og jeg samtidig glæder mig over, at det ærede Medlem fra Stege (Bjoffen) vil gaa samme Vej, vil jeg meget ønske at høre en Udtalelse fra det ærede Medlem om, hvorledes hans Stilling egentlig er til det, der er Hovedsagen, i Realiteten, og da jeg ser paa det ærede Medlem, at han er villig til at give os en Erklæring, skal jeg indskrænke mig hertil.

Bjoffen: I Modsætning til, hvad der foregik i Gaar, da de ærede Herrer ikke ønskede at tage nogen politisk Ledelse, men vilde stemme efter de tidligere Standpunkter, i Modsætning dertil høre vi nu, at de ærede Medlemmer, der repræsenteres af det ærede Medlem fra Kolding (Berg) og af det ærede Medlem fra Røge (Hørup), agte at stemme sammen, og at de anbefale Tinget at følge den Fremgangsmaade at nægte disse Forslag Overgang til 2den Behandling. Det er altid et Fremstridt, idet man altsaa ser, at de ærede Herrer have fundet hinanden og fundet hinanden paa det egentlig politiske Omraade. Det ærede Medlem fra Røge (Hørup) rettede nu et Par Spørgsmaal til mig og spurgte da for det første, hvorfor jeg søgte Raad hos det ærede Medlem, siden vi paa vor Side ikke i Fjor havde søgt noget Raad fra den Side. Det ærede Medlem erindrer vistnok fejl i den Henseende, thi jeg tror, at Fremgangsmaaden overfor de militære Lovforslag i Fjor fremgik af fælles Raadslagninger. Det ville ærede Medlemmer vistnok erindre. Men jeg har egentlig heller ikke søgt noget Raad; jeg har søgt den Oplysning for Tinget, som altid ligger i at kende den Sides Standpunkt, som i Djeblisset har den relative Hæder. Det ærede Medlem rettede saa et Spørgsmaal til mig om, hvorledes jeg i Virkeligheden stillede mig overfor Realiteten af det Spørgsmaal, som vi forhandlede ved Finanslovens 1ste Behandling her i Salen, Spørgsmaalet om en Udvidelse af Artilleriet og Ingeniørerne paa Københavns Befæstning. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem havde behøvet at spørge derom, thi jeg tror ved første Behandling af Finansloven at have givet tilstrækkeligt Svar desangaaende. Naar

jeg forudsatte, at denne Bevilling vilde blive forkastet her i Salen, og at der først derefter kunde blive Spørgsmaal om, hvad der saa skulde ske, søjede jeg til — jeg ved ikke, om jeg brugte Udtrykket, at det var sandshuligt, eller maaste jeg snarere, at det var en Selvfølge, at det Forslag vilde blive forkastet. Det er mit Standpunkt til Realiteten af Forslaget, at jeg ikke vil kunne anbefale det. Det ærede Medlem talte en Del om at tage den anlagte Del af Københavns Befæstning som en Rendsgerning. Det ærede Medlem maa vel vide, at der er Forskel paa at se, at en saadan Rendsgerning er til Stede, og at tage den som en Rendsgerning. I det ærede Medlems Udtryk derom ligger der ligesom en Forsætning om, at der fra vor Side skulde blive foretaget Skridt, som gik i Retning af at anerkende en saadan Rendsgerning. Dertil er der et meget vidt Skridt, og det kan det ærede Medlem ikke vente fra vor Side. Jeg har saaledes besvaret de Spørgsmaal, som det ærede Medlem rettede til mig. Jeg skal endnu kun udtale, at naar de ærede Medlemmer tilraade at forandre Fremgangsmaaden fra i Fjor, saaledes at disse Forslags Behandling skulde standses allerede nu, saa vil jeg for mit Vedkommende, og det vil jeg ogsaa tilraade mine Meningsfæller, ikke hindre de ærede Medlemmer i at opnaa deres Øjemed, idet jeg helt ud vil gaa ud fra, at de ærede Medlemmer maa tage Konsekvensen, Følgerne og Ansvar for Ledelsen af den egentlig politiske Side af dette Tings Virksomhed. Paa den anden Side vil jeg ikke tilraade mine Meningsfæller at følge det ærede Medlem i at stemme imod Forslagenes Overgang, thi jeg opfatter en saadan Tilkendegivelse, en saadan Afstemning, som en Hindring for Tinget i, naar den Tid kommer, da Ansuelserne forventelig og forhaabentlig have ændret sig saaledes i vort Folk, at vi kunne vente de Ønsker gennemførte, vi have med Hensyn til militære Sager, særlig en Nedsættelse af de samlede militære Udgifter — en Hindring i, naar den Tid kommer, at opnaa dette. Der er ingen anden Vej til at opnaa dette end netop Forhandling, og efter min Mening er det derfor ikke klogt at affære denne ved en principiel Afstemning imod Sagernes Overgang til 2den Behandling. Jeg skal derfor tilraade mine Meningsfæller at afholde sig fra at stemme.

Hørup: Jeg misunder paa ingen Maade det ærede Medlem den mandige og resolute Holdning, som han har indtaget i dette Spørgsmaal, men det forundrer mig dog lidt, at han ikke har bragt det videre,